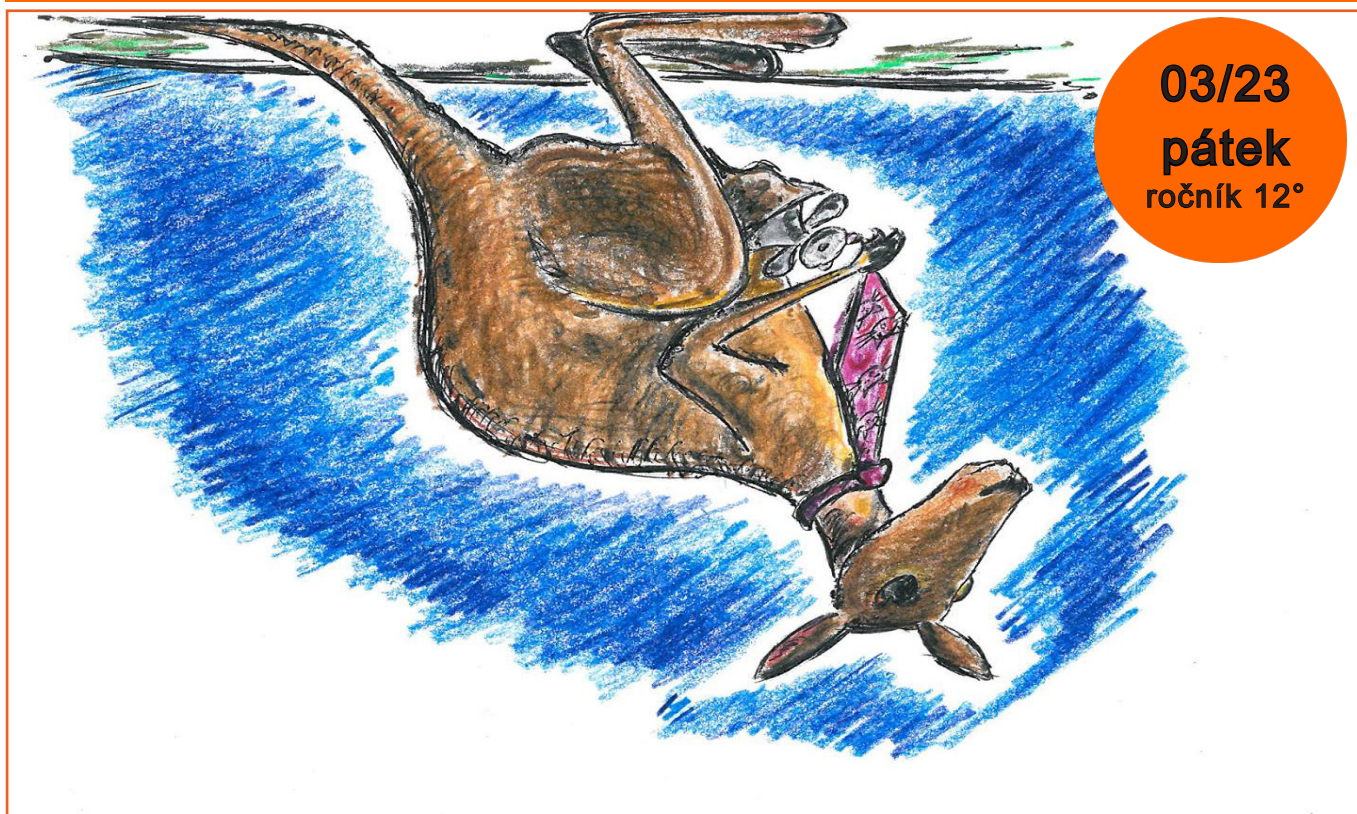

Divadelní Koječák

aneb Divadelní Koječák ležící, spící...

... u čeho budete ležet a spát zítra:

11.00 / DS Osvětové besedy Velká Bystřice: BYL TO SKŘIVAN

14.00 / Divadlo Exil Pardubice: CESTA DO BENÁTEK

17.00 / OS Lípa Želechovice nad Dřevnicí: ROMEO, JULIE A TMA

20.30 / Divadelní spolek Pod Lampú Bánov: SNĚHURKA A TRPASLÍK

DENÍČEK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

- Druhý den Divadelního Kojetína proběhl úspěšně. Při odpoledním představení, které mělo mít komorní uspořádání na jevišti, pištělo asi deset dětí v tělocvičně kousek pod jevištěm. Svača to šla vyřešit a přesunula skupinku do posilovny, jenomže tam pak brečela malá holčička, tak jim Svača slíbila kokina. A ty kokina jim pak dala, aby si někdo nemyslel, že Svača jenom káže víno a pije vodu.

- Diváci si můžou na baru koupit místní čepované pivo, jenže to oni neví, protože jednak je to letos novinka kvůli novému Měšťanskému pivovaru a jednak ta pípa je schovaná za rohem, takže nejde vidět.

- Hadička se ptala Petry Richter Kohutové, jestli jí nevádí zmínka ve včerejším Koječákovi o divadle v Chebu, že to tam Petra má jet v neděli srovnat. Prý jí to nevádí, podle

ní je to správně napsané, ale doufá, že si to v divadle v Chebu nepřečtou.

- Milan si v kanceláři stěžoval, když tam Svača nebyla, že mu zaskládala jeho už tak minimální pracovní prostor na psacím stole a že vůbec nectí pravidlo 5K. Co to je, vám zkusíme zjistit do dalšího čísla, protože když se Svača vrátila do kanceláře, tak už o tom Milan nemluvil a dělal, že něco píše na svém malém psacím prostoru.

- Před večerním představením se v absentujícím kuřáckém altánu řešila ošemetná témata, jako je Milanovo kolečko na hlavě, které zahnal přípravkem Minoxidil, což si prý mažete na hlavu a máte pak vlasy jako od sádla, takže musíte být přibližně dva roky doma, ale je to opravdu účinné. Díky tomu má Milan doma krásnou Anežku, takže už plešku nemusí řešit. *otočte na další stranu*

- Po peripetiích v prvním dni se dnes dostavilo obsazení baru. Nyní bylo za barem tolik lidí, že polovina baru musela jít domů. Ája se ptala, kolik vody se dává do párkovače, jestli stačí dva centimetry, takže tentokrát byly párky připravené, ale Vlasta Hovorka už po včerejších zkušenostech na večeři nepřišel.

- Emilka na baru stáčela lidem víno a hned začaly s Ájou vymýšlet, jak půjdou na Burčákový pochod do Místřína.

- Celý den jsme si lámali hlavu, koho dát jako dívku čísla, až jsme nakonec vymysleli moc pěkný citát pro Pavla Hurycha. Svača: „Až si Pavel Hurych zítra přečte dnešní číslo, tak asi odjede dom a Petra asi pojede dom vlakem.“

- Po večerním představení se Hadička ptala Milana – když tam Svača nebyla – jestli mají se Svačou stejné

telefony. Milan: „Jo, ona mi koupila stejné, aby se v tom mym mohla omylem hrabat. Aji máme stejny heslo: jedna dva tři čtyři.“

- Marušku Němečkovou, která odpoledne zaskakovala na rozhovory, začaly ty rozhovory tak bavit, že se na ně večer dokonce sama hlásila.

- Svača se po večerním představení rozčilovala nad diváckým hlasováním, že co si člověk nepohlídá, to dopadne na h****. Hadička: „A co se stalo, lidi tam nehodili lístky?“ – Svača: „No právěže tam někdo hodil všechno!“

- Po půl dvanácté se začali všichni v kanceláři převlékat. Svača konstatovala, že má úplně ztvrdly silonky a Milan na to kontroval, že si musí kombinačkama ostříhat nehty na nohách.

- No, a tak my si v té kojecké sokolce žijeme...

CITÁT DNE

„V Kojetíně se i ležák musí snažit.“

Dušan Meduna

NAJDĚTE PĚT ROZDÍLŮ

MISTROVSTVÍ ČR
v tanečním sportu 2023
v kombinaci 10 tanců

Generální partner
PTÁČEK
pozemní stavby s.r.o.

25. 3. 2023
KOJETÍN
sportovní hala
9⁰⁰ až 22⁰⁰

Předprodej vstupenek: www.mekskojetin.cz/tanecni-soutez

MĚSTANSKÝ PIVOVAR KOJETÍN
ERGONOMY
meks kojetin
HANÁČKÝ DŮVĚR
Olomoucký kraj
vitar
AIP TISK

MISTROVSTVÍ ČR
v tanečním sportu 2023
v kombinaci 10 tanců

Generální partner
PTÁČEK
pozemní stavby s.r.o.

25. 3. 2023
KOJETÍN
sportovní hala
9⁰⁰ až 22⁰⁰

Předprodej vstupenek: www.mekskojetin.cz/tanecni-soutez

MĚSTANSKÝ PIVOVAR KOJETÍN
ERGONOMY
meks kojetin
HANÁČKÝ DŮVĚR
Olomoucký kraj
vitar
AIP TISK

VČERA JSME VIDĚLI

Vinnetou

Soubor: Divadlo Scéna Zlín

Autor: Karl May / Konrád Popel

Režie: Konrád Popel

Bohužel to nikdo z redakce neviděl, ale asi to bylo dobré. Přinášíme info z divadla: „Divadlo Scéna je mladé divadlo svým založením, avšak herecký soubor má již za sebou několik let působení. Do svých inscenací si i rádi zveme herce z jiných kamenných divadel. Naším cílem je přiblížit dětem divadlo. Přinášet dětskému divákovi kvalitní, profesionální „divadlo“ a tak vychovávat k větší otevřenosti. Nechceme však zapomínat ani na diváka dříve narozeného. Můžete se proto těšit na představení, kde se pousmějete, polechtáte si bránci nebo i slzičku zamáčknete, případně popřemýšlíte... V budoucnosti toužíme pořádat nejrůznější kulturní

akce, jako hudební večery, scénické čtení, čtení pohádek pro nejmenší...

PS: Stále toužíme. Toužili jsme. A toužit budeme dál! :-)

KOLOKVIUM S HERCI PO PŘEDSTAVENÍ

Václav Vítek

Jak se vám dnes hrálo?

Dobře se hrálo, ale bylo to teď trochu hektické, protože jsem měl od devíti hodin představení v Brně, které skončilo v deset a musel jsem rychle sednout do auta, abych vás stihnul tady v Kojetíně také oblažit svojí přítomností.

Na čem jste byl naposledy

v divadle? Operky v brněnské Radosti.

Máte nějaký speciální rituál, který děláte před představením? No a víte, že ne?

Jak dlouho se věnujete divadlu?

Patnáct let. Nebo takhle – patnáct let mě to živí. Předtím jsem hrál ve studentském divadle a potom jsem byl čtyři roky na JAMU.

Takže celkově? Takže celkově vlastně... dvacet tři let.

Jak jste se k divadlu dostal?

Přes jičínský K-klub. V Jičíně jsem studoval elektroprůmyslovku a přes kamarády jsem se dostal do K-klubu, což je středisko pro volný čas, a tam byl studentský divadelní soubor. Byl tam super kolektiv, který mě vzal mezi sebe, a tak jsem zjistil, že mě to divadlo vlastně velice baví, víc než elektro. A tak jsem to potom zkusil na školu, na JAMU. A co čert nechtěl, oni mě vzali.

Jaká je vaše oblíbená vzpomínka spojená s divadlem?

Jé, těch je moc.

Ta nejlepší teda.

Ta nejlepší, to se těžko vybírá. Ale asi moje první standing ovation, potlesk na otevřené scéně. To bylo už v tom studentském divadle, když jsme hráli krásné představení Lysistrata aneb Dívčí válka. Tam jsem jako Lúkianos vyběhl na scénu a stala se nám taková nehoda. Bylo tam přitímí, modré světlo, měla být noc a já jsem se tam měl setkat s Lysistratou, tajná schůzka v noci v lese. Jak jsem vyběhl na to jeviště, tak děvčata v portále omylem rozsvítily pracovní světla, zablikaly zářivky, teď se to tam celé rozsvítilo, ale já jsem nějak duchapřítomně zachoval klid, rozhlídl se

a říkám: „To je divný světlo na to, že je noc.“ A v tu chvíli to kolegyně zase vypla, zhaslo se a lidi se mohli počůrat smíchy a tleskali mi ve stoje.

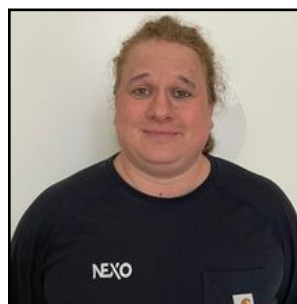
Co máte rád na svých rolích nebo momentálně na této?

To je různé, každá role je jiná nebo se aspoň snažím, aby byla. A tato hra je vzpomínka na mládí, na Vinnetoua, na Márovky, na které jsme se dívali jako malí v televizi, a je to takové, že si to člověk zažije znovu a zevnitř. Takže taková vzpomínka na mládí.

A co říkáte na dnešní publikum?

Bylo skvělé, spoustu věcí nám diváci odpustili, zasmáli se s námi našim chybám a bylo to fajn.

Dalibor Dufek

Jak se vám dnes hrálo?

Dobře, mně se hraje vždycky dobře.

Na čem jste byl naposledy v divadle?

Jako divák, jako osvětlovač, nebo jako herec?

Divák.

Naposledy jsem byl asi včera na Feministovi v Brně.

Máte nějaký speciální rituál, který děláte před představením? Aní né.

Jak dlouho se věnujete divadlu?

Dvacet... Dvacet dva let.

A jak jste se dostal k divadlu? Oslovili mě kamarádi, jestli bych si s nimi nechtěl zahrát a já jsem si s nimi šel zahrát.

Jaká je vaše oblíbená vzpomínka spojená s divadlem?

Těch je moc za těch let.

Tak která je nejlepší... Nějaká pecka, perlička.

Asi nevím. Tak třeba potlesk ve stoje ve zlínském divadle je celkem zážitek.

Co máte rád na svých rolích?

Různorodost. Že si vlastně můžeme hrát pořád, že jsme někým jiným.

A co říkáte na dnešní publikum?

No byli hodní, většinou tady řvou a dneska byli taková ukáznění, takže dneska jsem byl mile překvapen.

Jan Janča

Jako první se zeptám, jak se vám dnes hrálo?

Hrálo se mi velmi dobře, bylo příjemné publikum, reagovalo dobře a celkem často, takže jsem z toho měl radost. Celkově to bylo velmi fajn a to myslím úplně upřímně.

Na čem jste byl naposledy v divadle?

Chodím hodně do divadla v Praze, ale musím se přiznat, že poslední představení si teď asi nevybavuji, pardon.

Máte nějaké speciální rituály, které děláte před vystoupením? Třeba proti stresu?

Já před představením nebývám nervózní, ale dělám určitá cvičení na dech a na relaxaci, abych šel na jeviště uvolněný.

Jak dlouho se věnujete divadlu? Od dětství, asi od osmi let.

A jak jste se dostal k divadlu?

Začal jsem chodit do dramataku a potom jsem se přidal do jednoho divadelního souboru ve Zlíně, asi v patnácti letech. Potom jsem ještě šel na vysokou školu, obletěl jsem s divadlem svět a teď jsem se vrátil zpátky do Česka.

Jaká je vaše oblíbená vzpomínka nebo zážitek spojený s divadlem?

Tak těch mám moc. Asi pokaždé, když stojím na jevišti, tak mě to baví, takže jsem šťastný – na jevišti.

Co máte rád na svých rolích?

Na svých rolích to, že je každá jiná, že se na ně můžu připravovat, že můžu být v každé roli někým jiným. Snažím se vždycky tu postavu co nejvíce pochopit.

A oblíbená věc na momentální roli – Old Shatterhandovi?

Tak na tom, jak jsme to zpracovali, je podle mě dobře vyvážený humor a zároveň vážnější rozměr. A na Old Shatterhandovi mě baví, že je to pevný člověk, který respektuje druhé a má svoje morální poselství.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Lída Ptáčková**Užila sis představení?**

Ano, moc se mi to líbilo.

Jaká postava se ti nejvíce líbila?

Líbily se mi všichni a hlavně kostýmy.

Chtěla by sis v tomhle divadle zahrát a koho bys chtěla hrát?

Chtěla bych si zahrát Vinnetoua.

Adéla Bubeníčková**Užila sis představení?**

Ano, bylo to super.

Jaká postava se ti nejvíce líbila?

Líbila se mi Nšo-či, protože mi byla moc sympatická.

Chtěla by sis v tomhle divadle zahrát a koho bys chtěla hrát?

Zkusila bych Nšo-či.

Julie Ptáčková**Užila sis představení?**

Mně se to hodně líbilo.

Jaká postava se ti nejvíce líbila?

Old Shatterhand, tím jeho chováním.

Chtěla by sis v tomhle divadle zahrát a koho bys chtěla hrát?

Možná Nšo-či.

Miroslav Matějček**Líbilo se vám představení?**

Líbilo, měli to hezky zpracované. Byly tam vážné chvíle, ale i veselé, někdy to zacházelo až do parodie. Moc se mi líbilo, jak ztvárnili vodu.

Jaká postava se vám nejvíce líbila?

Určitě Vinnetou a Old Shatterhand.

Chtěl byste si v tomhle divadle zahrát a koho byste chtěl hrát?

Nezahrál bych si, já učím, takže hraji ve škole.

PO HANÁCKY SOBĚ UKLOHNIME

Perníčky z Hané

„Pokusím se nedělat z toho hroznó vědu. Tož dvě věca do misky, dvě užíčky medu. Leda jednu skořice, cukru 17 deka, nekoštovat, nelézat, mlsné at' si čeká. Štyři novy koření a hřebíčků aji pět, všecko utlout v hmoždíru, vůňa bude hned. Co receptis dál nám říká? Dé užíčku vařených trnek, je to leda na barvu, nevraziť tam celé hrnek. Na špic noža jedlé sody promícháme v móce, hladké móky 30 deka, přikryť, nechat v misce. A nezapomeť na mlíko! Dávajó se dvě užíčky, na řídké perník veliky, na sólání dvě maličky. Ráno těsto rozválet s usměvavém lécem, vykrajovat' různý tvary a potřit jich věcem. A potom pít' na dvojce, každé plech pohlídat, upečené bude hned jak se začne zvíňat'. Až dobroty upečený dobře vychladno, tož jich zdobiť jak kdo umí z bílků polevó. A možete okoštovat', co vám voní pod rukama. Mlaskať si a pochutnávat bude každé, pán i dáma.“

Chytrý hospodyňky radijó: Toto je desatero od zkušené perníkářky Dany Holmanové, víc rad nepotřebujete. Hodně štěstí a pevnou ruku při zdobení...

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

(Ne)korektní pravidla

Soubor: Divadelní spolek Kroměříž

Autor: Mike Bartlett

Režie: Ladislav „Láry“ Kolář

Mike Bartlett odlidšťuje

Pouhé dvě herečky. Pouhé dvě postavy. Emma (Michaela Vachová) a její nadřízená (Romana Malinská). Komorní hra. V chytře zvoleném komorním prostoru přímo na jevišti Sokolovny. Rozhlas překlopený na divadlo získal třetí rozměr. Hra hlasů dostala konkrétnost žen z masa a kostí, které se však mnohdy jako ženy – lidé z masa a kostí nechovají. Herci na dotek. Pozornost k detailu. Precizní, do detailu vysoustruhované herecké výkony. Ale nikoliv robotické. Divadelní soubor Kroměříž je záruka herecké kvality. A v poslední době často i zárukou atraktivních, nepodbíživých a ne zcela běžně uváděných divadelních textů. Hra Mika Bartletta Smluvní vztahy, kterou kroměřížští uvádějí pod výstižným názvem (Ne)korektní pravidla, zvláště pak v době, kdy korektnost a hyperkorektnost jsou často skloňovanými slovy v médiích i našich konverzích, patří právě do skupiny atraktivních komorních textů.

Odcizený modelový obraz vztahů v korporátních nadnárodních společnostech je v této hře doveden ad absurdum. Ano. Ad absurdum. Hra současná, ale jakoby vystřižená ze šedesátých let, kdy si dramatici začali tématu rozkladu lidské integrity a identity v čím dál tím více byrokratizované společnosti všimnout ve svých dílech. Ve hře anglického dramatika Mika Bartletta vedou smluvní vztahy k takovému jednání nadřízených s podřízenými, že je to až mrazivé. Důsledky manipulace se podepisují na jednotlivci, který je pro udržení práce schopen nechat si totálně rozložit svůj vlastní život. Důsledky se projevují nejen na rozkladu vztahů, ale i na dětských životech. Postava Emmy se stává součástí korporátního myšlení, podobně jako se postavy Havlova

Vyrozumění stávají součástí podniku, v němž se komunikuje umělou řečí pytydepe. Podnik se smluvními vztahy má moc přijmout pravidla neslučitelná s normálním lidským životem, v němž jsme ještě řízení občas i pudy a emocemi. Režisér Láry Kolář společně s herci zvolil takový přístup k textu, který je, řečeno přirovnáním, více kafkovský než havlovský. Až umanutě oslovské dodržování nařízení o milostných a sexuálních vztazích na pracovišti, které vede k tragédii, je zde díky Romaně Malinské naplněno tajemstvím, zda nadřízená tak jedná proto, že je už také obětí korporátu a žene ji pomsta, nebo je spíše korporátem vymyšleným odosobněným výtvozem. Michaela Vachová ukazuje cestu od rozverně až nadržlé suverénní dívky k proměně v monstrum, jež je pro udržení ve firmě schopné čehokoliv a nechá v sobě potlačit i základní mateřské a sexuální pudy a emoce.

Láry Kolář precizně pracuje s hudebním i světelným plánem, jako režisér je vlastně stálíci souboru. Dlouhodobá spolupráce se souborem je jednoznačně znát. Na závěr recenze tedy můžeme použít slovo z konce inscenace: výborně.

Vladimír Fekar

Představení 9. 3. 2023, Divadelní Kojetín

KOLOKVIUM S TVŮRCI PO PŘEDSTAVENÍ

Romana Malinská a Michaela Vachová

Co vás vedlo k výběru této hry, proč zrovna toto téma?

RM: V podstatě nám to bylo naším režisérem vybráno. Spolu pracujeme už dlouhou dobu s Láry Kolářem z brněnského divadla a ten přišel s textem, který dělal

se studenty na konzervatoři.

MV: A tak moc se mu to líbilo, že nám to nabídl.

RM: Protože v té hře vidí téma generačních rozdílů a s mladíckými studenty ho napadlo, že by to byla dobrá hra pro dospělý soubor.

Vybral to režisér přímo vám dvěma „na tělo“?

MV: No tak my se v této hře alternujeme. Romanka má alternaci Janču Štěpánovou a já mám alternaci Aničku Švecovou, takže my jsme na ty role dvě a dvě. Ke mně se nej-

dřív alternace hledala, ale jestli si herečky Láry vybral sám, to já vlastně ani nevím.

RM: Myslím si, že to tak bylo, že prostě viděl ty dvě dominanty. A u Mišky viděl, že je tam ta herecká zkušenost a to věděl, že na tuto roli je potřeba herecká zkušenost, takže Miška byla první volba.

MV: Jenom moje alternace Anička Švecová je vlastně bez hereckých zkušeností, ale je v tom úplně dokonalá.

RM: Ano, my jsme Mišce hledali nějakou alternaci a nejdřív byla vybrána jedna dívenka, se kterou to úplně nedopadlo. Nakonec alternace Anička je skvělá a nemá žádnou hereckou zkušenost, možná nějaký dramatik, ale klobouk dolů před tím, co ve svých šestnácti nebo sedmnácti letech, dokáže odehrát.

A jak se vám spolupracovalo s režisérem?

No dokonale, Láry je miláček, my ho milujeme. Všichni o něm říkají, že to je paní Kolombová.

To je pravda, já jsem ho za ty roky Divadelního Koječáka ještě neviděla.

Tak to nejste jediná. Ale my s ním spolupracujeme velmi rádi a věříme, že i on s námi.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Ivana Krčmařová

Pojďte mi pomoci holky! (Kamarádky: Já nemůžu, já se stydím...)

Nebojte se... Tak první otázka: dokázala byste se ctí ustát takovou pracovní pozici? V žádném případě (smích). Strašné to bylo...

Ta role nadřízené pracovníce se vám líbila? Nelíbila, je

mi z toho úplně špatně... Ale nevím, jestli se ptáte správné osoby, protože já jsem v práci nadřízená (smích).

Aha, tak se budeme ptát na něco jiného. Jak se vám líbilo zpracování hry? Super to herečky zahrály, pěkné výkony, zahrály to jako profici.

Přijdete ještě na něco dalšího?

Ano, přijdu, ale teď bych potřebovala něco na odlehčení.

Doporučíte mi něco? Zítra v 17:00 se hraje hořká komedie Čuník uprostřed. Tak to přijdeme.

Chcete toto představení ještě nějak shrnout?

Líbilo se mi to, ale mám z toho úplně stažený žaludek. Bylo to takové náročné a těžké, hlavně ztvárnění manipulace. Jinak hra byla skvěle zpracovaná.

Luděk Fík

Jak na vás zapůsobil tento příběh?

Velmi silně. Byl jsem šokovaný. A protože jsem viděl před měsícem hru téhož autora ve Zlíně – Albion, tak jsem jenom čekal, jak to vygradije.

A výsledek?

To nevím, protože nevím, jestli se někomu ulevilo, nebo ne.

Co říkáte na herecké výkony?

Byly špičkové. Myslím, že záporné role se hrají strašně těžko, takže obzvlášť paní personalistku obdivuji, jak to zahrála.

A poslední otázka – hráli jste někdy divadlo?

Ne, já hraji jenom život (smích).

Lenka Šípková Blažková

Jak se ti líbila hra a jak se ti líbilo zpracování?

Bylo to úplně úžasné, jenom se mi to zdálo hodně dlouhé. Jinak to nemělo chybu, textově to je náročné, ale odehráté nádherně jako vždy od kroměřížských herců.

Připomíná ti to nějakou reálnou situaci? Myslíš, že to bylo jako z reálného života?

Nepracovala jsem nikdy v kanceláři nebo u nějaké firmy, kde by si mohli dovolit něco takového. Ale myslím si, že to úplně takto z reálného života není.

Půjdeš ještě na nějaké představení?

Na všechny. Jsem fanda.

A ochutnala jsi už místní pivo?

Samozřejmě. Jenomže já miluju Kočkodana a na to si pořád stěžuju, že mi tady chybí, to tady nemají.

Aha, tak to je konečně informace, kterou potřebujeme vědět.

Přesně tak, to si taky myslím.

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

Past na myši

Soubor: Divadlo Stodola Jiříkovice

Autor: Agatha Christie

Režie: Klára Havráňková

Stodole Sívce se v posledních deseti letech velmi daří, její pozoruhodné inscenace slaví úspěch jak u diváků (ambicí Stodoly je „přivést divadlo do každého místa, kde je o kulturu zájem“), tak u lektorů nejrůznějších přehlídek. Nemrtvá nevěsta, Rebelové ze Stodoly a Lev v zimě se probíjely na poděbradský FEMAD, Ženy v ringu aneb Vše o ženách na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou (a s přerovskými nazkoušenému dantovskému Infernu to uteklo jen kvůli covidu), Jedno jaro v Paříži aneb Krvavá Henrietta bylo nominováno přes Vysoké na Jiráskův Hronov 2023. Tentokrát se Stodola otevřela detektivnímu žánru a uvedla v režii Kláry Havráňkové superhit Past na myši Agathy Christie. (Superhit z nejsvětovějších vznikl rozpracováním rozhlasové hry Tři slepé myšky, kterou autorka napsala v roce 1947 jako dárek k narozeninám královny Mary, poté ji přepsala do stejnojmenné povídky, a nakonec adaptovala

pro divadlo. Londýnská inscenace dosáhla od premiéry v roce 1952 prozatím téměř třiceti tisíc repríz a je zapísána v Guinnessově knize rekordů, její uvádění přerušil pouze covid.)

Detektivka není složitý žánr z hlediska analytického, ale představuje velký oříšek pro režii a následně pro účinn

kující, kteří musí držet typ, zároveň si uchovávat jistou míru tajemství, dávat indicie tak, aby od své postavy odvrátili podezření nebo ho nasměrovali na někoho jiného, a hlavně – navádět diváka a přesně směřovat jeho pozornost. Režisér musí projevit velkou kázeň, aby žánru nejen věřil, ale také ho naplňoval bez toho, že by se mu snažil tzv. „pomoci“. Sivičtí zvolili cestu, kterou kolega Fekar nazval hyperrealismem; cesta je to správná, ale nebezpečná – v takových případech je divákova pozornost vůči logice děje a jevištního dění včetně nejmenších detailů velmi vysoká.

Obnovená premiéra sivičké Pasti na myši se konala 3. 3. 2023 a v Kojetíně proběhla druhá repríza, soubor je tedy do jisté míry na začátku – a přitom v porozumění žánru, přesnosti typového obsazení a vědomém naplňování zvolených prostředků (i když o jejich použití člověk může mít tu a tam pochybnost) je docela daleko. V rámci předpůlnoční debaty se mluvilo o srovnání míry stylizace u jednotlivých hereckých postav, přestože většina účinkujících, ať už Nikola Rybová a Juraj Háder jako manželé Ralstonovi, Jan Říha jako major Metcalf, Eva Židlíková jako slečna Casewellová nebo Honza Raclavský coby seržant Trotter, byla velmi přesvědčivá a ostatní, Ondřej Buchta jako Paravicini, Dagmar Bradáčová jako paní Boylová nebo nováček Zdeněk Prokeš coby Kryštof Wren, jim zdatně sekundovali. A to navzdory nervozitě souboru, která se projevovala konverzační zatěžkaností a častými přeřeky zejména v první polovině představení. Mluvilo se o limitech realistické scény a nutnosti přesného topografického vědomí. A o možnosti dopracovat

detaily technického rázu, třeba dodefinování denní doby pomocí světla a spíše atmosférickém než ilustrativním použití zvuku (např. rádio).

Přes uvedené výhrady jsme byli svědky respektuhodného tvaru. Je dobré, když si režiséři plní sny, obvykle se to vyplatí (a inscenace Past na myši je pro režiséru Kláru Havránkovou splněným snem). Je dobré, když se soubor, který se ubírá především muzikálovou cestou, utká s náročným činoherním žánrem (pro jejich herecký růst to má smysl). A je dobré si v kontrastu s tryskajícími záplavami krve z televizních thrillerů užít klasickou divadelní detektivku. Díky.

*Představení 9. 3. 2023, Divadelní Kojetín
Petra Richter Kohutová*

KOLOKVIUM S TVŮRCI PO PŘEDSTAVENÍ

Ondřej Buchta

Jak se vám dneska hrálo?

Hrálo se dobře. Vy máte úžasné jeviště, takže tady se musí hrát dobře. Když jsou dobré podmínky, tak je to skvělé, akorát byla trošku nervozita, když je tu porota, Altán je prostě drsnější. Ale byli hodní, mohlo to být i horší.

A tuhle konkrétní postavu, to jste si určitě užíval?

Jojo, Paravicini, to je taková správně úchylná postava. Člověk se může vybouřit a nic ho to nestojí.

Máte super kulisy, ty se mi moc líbily.

To jsem rád :-)

Máte rád detektivky?

Vlastně jo, ale raději je čtu, než abych je hrál. A severské mám raději než anglické.

Pivo jste měl kojetínské?

Neměl, protože řídím.

Máte v plánu začít zkoušet nějaké nové představení?

Máme. Teď budeme dělat Krásku a zvíře, pokud všechno vyjde. Ale s tímhle si dáme trošku na čas, abychom to zpracovali opravdu zajímavě.

Honza Raclavský

V kolika hraješ hrách a v kolika souborech účinkuješ?

Je toho míň. Dřív jsem hrával všude možné, ale teď si vlastně udržuji jenom několik málo her v divadelním spolku Kroměříž a ve Stodole (divadlo Stodola Jiříkovice). A bude to kolem pěti her, co hraji.

Co detektivky? Máš je rád? Když se máš dívat nebo číst?

Miluju Hercula Poirota. To je úplně skvělé. Ale já jsem takový zvláštní divák detektivek, protože mě nikdy nebaví přemýšlet nad tím, kdo je vrah a ani mě to vlastně nijak nezajímá, stejně jako vládu, který to říkal u hodnocení. Mě na to prostě baví koukat. Je to takové schematické. Jakože někde přijdou lidi, někdo se zabije, pak se to vyšetřuje a na konci je rozuzlení. A já mám vlastně radost, že se to stane přesně tak, jak čekám a nestane se nic, co by mě překvapilo. Na konci je tam to velké rozuzlení.

Co říkáš na hodnocení poroty?

Souhlasím s tím, co říkali. Zaujal mě jejich postřeh, že ta hra byla postavena hodně na herectví, což jsem si předtím vlastně neuvědomil, ale je to opravdu tak. Efektů tam moc není, až vlastně na ten sníl, kterým jsme se vzadu zasněžovali a vůbec nebyl vidět... To nám tedy nevyšlo. Takže vlastně to, jakým způsobem hra působí na diváka a jak se ho snaží vtáhnout, je postavena na tom, jak to zahrajeme.

Co říkáš na kojetínské pivo?

Já jsem hrozně rád, že se tady začalo vařit pivo a že je dost dobré. Ochutnal jsem už minulý rok na pivních slavnostech více druhů, a i ty byly dobré. Jsem velký fanoušek piva, a to kojetínské mi chutná.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Pavlíková Jana

Líbilo se vám představení? Ano, líbilo se mi.

Máte ráda detektivní žánr?

Mám ráda detektivky, zrovna tak Agathu Christie, takže jsem ráda, že jsem to viděla i v divadelním zpracování, když jsem to předtím jen četla.

Myslíte přímo tuto hru?

Ano, ale průběh hry jsem si moc nepamatovala. Jenom jsem si říkala, že vrah byl ten policajt, takže jsem byla ráda, že aspoň v tomhle jsem se trefila.

Překvapená z konce jste tedy nebyla?

Mám celkem dobrou paměť, takže přesto, že jsem to četla dvacet nebo třicet let zpátky, tak mě konec nepřekvapil.

Emilie Hybnerová a Markéta Poláková**Líbilo se vám představení?**

E: Líbilo se nám.

M: Já jsem přímo nadšená.

Máte ráda detektivky?

E: Ano, dokonce ráda čtu Agathu, je to moje oblíbenkyň. Takže jsem sice věděla, jak to dopadne, ale byla jsem zvědavá, jak to soubor zahraje. Dobré to bylo, jsem spokojená.

M: Já jsem hru neznala, takže jsem byla napjatá celou dobu.

Podezření na někoho jste měla?

M: Každou chvíli na někoho jiného.

Přišli jste letos poprvé?

M: Ano, ale plánujeme ještě určitě přijít.

E: Říkala jsem si, že ten Komenský by mohl být zajímavý, nedokážu si představit, jak to zpracují. Věřím, že to určitě zaujme, těším se, čím mě překvapí.

Kateřina Medunová + zapomněli jsme jméno**Líbilo se vám představení?**

?: Ano, herci byli jako profíci. Každý byl úplně super – výrazy a nadšení pro věc. Chodím hodně do divadla a doopravdy to hráli jak profíci. Rozhodně se za to nemusí stydět.

K: Mně se to teda líbilo moc, hlavně herecké výkony.

Máte ráda detektivky?

K: Ano.

?: Ano, na to, kdo je vrah, jsme přišly už tak v půlce. Čtu knížky třeba od Nesba, spíš tedy v létě, protože se v zimě bojím (smích).

K: Já jsem dřív hodně četla knížky. A Agatha je prostě klasika.

Jak jste uhodly, kdo je vrah?

?: Nejdřív jsme se trefily, že jedno z těch tří dětí byla ta dáma v obleku, to jsme věděly od začátku. A z vraždy jsem podezřívala manžela (pana Ralstona), protože byl v Londýně, ale pak jsme přibližně ve stejné chvíli přišly na to, že vrah je ten falešný detektiv.

PRANOSTIKY STRÉCA MILANA

Březen, za kamna vlezem, duben stará má buben.

Svatá Lucie v noci u pyje.

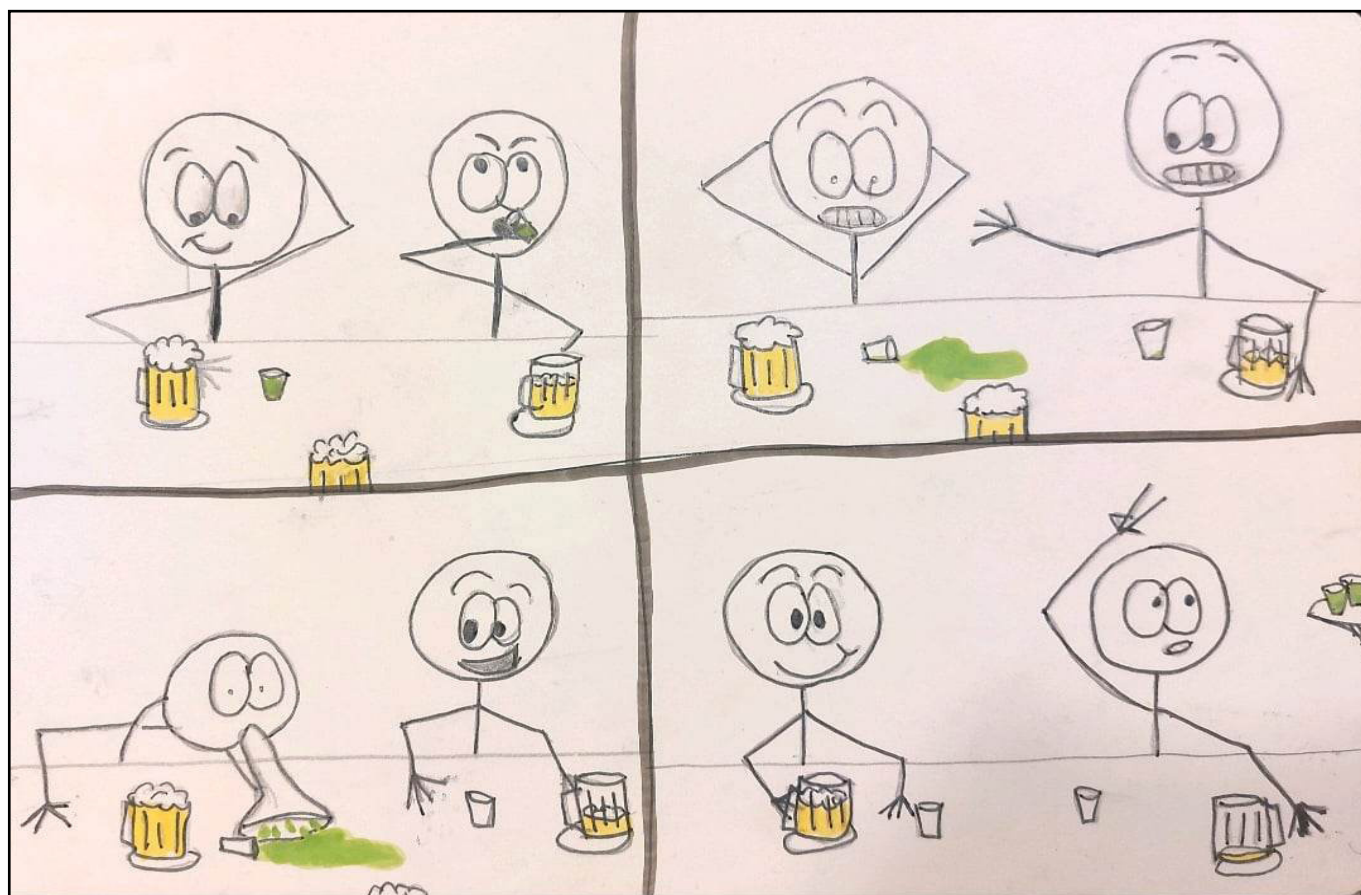
O svatém Tomáši, všeci só na kaši.

Medardovo kápě, čtyřicet dní kape (ne navštěvujte na Medarda veřejné domy s obsluhou nakaženou kapavkou).

Svatá Markyta, hodila šavlu do žita.

Lepší Vánoce tekuté, nežli třeskuté.

KOMIX Z DIVADELNÍHO PLESU V KŘENOVICÍCH

DÍVKA ČÍSLA 3

Čtu Divadelního
Koječáka, abych věděl,
jak mám v Praze udělat
přehlídku.

V BESKYDECH ŘÁDILI VLCI V KOJETÍNĚ PRO ZMĚNU MEDVEDI

Hana Hášová Korábová/Vladimír Fekar/Petra Richter Kohutová/Vladimír „Altán“ Mátl/Hana Svačinová/Milan Zahradník
Jakub Otáhal/Kristina Chmelová/Michaela Hošťálková a ostatní...

Foto: Jana Večeřová Úvodní obrázky: Jan Žmolík Grafika/sazba: Svača
tisk: MěKS Kojetín, 2023, zdarma

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

